

Какво означава да получиш свободата. Означава ли отговорът на този въпрос, че човекът може да върши всичко, което е забранено от законите и от човешкия морал? Или, че е свободен да не го прави? Тогава би могло да се каже, че така човекът се доказва като свободомислещ и независим в действията и постъпките си индивид. С постъпките си, породени от усещането ни за свобода, ние всъщност, правим постоянни опити да преценяваме обстоятелствата около и във връзка с нас, развиваме се и променяме света. Градим или рушим визии, амбиции и цели, променяме не само света около нас, но и нашата собствена съдба.

Ако се обърнем към религията, първият акт на свободната воля - това е изгонването на Адам и Ева от Едемския рай. Накратко казано, според библейската легенда Бог изгонва първите хора от рая, защото заклеймява свободата като извор на зло и грях. Но, всъщност, той отправя хората в дълбините на изначалната свобода. Там именно човекът е свободен да бъде такъв, какъвто пожелае, да мрази, да обича, да бъде добър или лош, завистлив, подъл, коварен, но и да познае цялата красота на доброто, мъдростта и любовта към ближния.

Екзистенциалистът Жан-Пол Сартр разглежда проблема за абсолютната свобода и за избора на личността вече не от гледна точка на Бога и на всяка възможност за помощ от негова страна. Ако човек е добър или лош, то той сам е избрал да бъде такъв по силата на свободната си воля. Или, с други думи, човек е това, което прави сам от себе си.

Изборът е едно от лицата на свободата. Той е функция на цялото човешко същество, което по неповторим начин осмисля битието си и променя ракурсите на света около себе си. Човек не се ражда добър или лош, герой или подлец, а сам избира какъв да бъде.

Свободата е най-великото достояние на човечеството.... Човек е свободен - свободен да гони съвършенството и мъдростта, доброто и красотата. Свободен даже в даден момент да бъде готов да изгуби свободата си в лабиринтите на разума и познанието.